

La IAC davant d'una tardor de mobilitzacions

22/juliol/2019

L'actual situació sindical, social i política representa un important retrocés en els drets de ciutadania de la classe treballadora. Aquesta situació ve creada per un desajust entre els programes i promeses electorals i les realitats de governs. No s'ha derogat la **reforma laboral**, no s'ha retornat tot allò manllevat a les "**retallades**", es continua utilitzant la "**lleï mordassa**" com un escarment a les mobilitzacions de la classe treballadora.

La **repressió**, sindical, social i política, **s'incrementa** i ha esdevingut l'única eina de cohesió de l'estat. L'esquerra estatal és incapaç de presentar propostes satisfactòries a la classe treballadora i la dreta estatal segueix amb el seu discurs de proposta única basada en les forces repressives estatals: **punyetes, toga, presó, tricorni, porra i pistola**. La connivència dels centres dreta/esquerra català han creat una màquina de guanyar eleccions, però que es absolutament incapaç d'implementar les seves propostes programàtiques, tot i que col·labora activament amb la **laminació contínua** dels drets de la classe treballadora. Actualment el Govern de Catalunya és un *ens de decepció col·lectiva* incapaç de fer absolutament res per a implementar la

voluntat de les persones de Catalunya expressada (lliurement, ... o no) a les urnes: la **voluntat democràtica** es segueix ignorant al Parlament, a St. Jaume, a Madrid i a Estrasburg.

Aquesta situació precisa d'una resposta àmplia a nivell de **carrer** que ha d'esclatar aquesta tardor, amb un alt nivell de **mobilització** que permeti un re-empoderament de classe com el que es va produir el 3 d'octubre de 2017. És per això que la **IAC** es compromet a treballar activament per a **construir aquesta resposta**; que s'ha d'expressar amb una nova campanya d'activació al carrer i que pot passar per propostes actives. Propostes actives com són les mobilitzacions massives, la vaga general (ja sigui, tant, de curta com de llarga durada), l'ocupació activa de l'espai públic i/o **obrir el camí** de la desobediència civil.

Aquesta necessària i imprescindible mobilització de la classe treballadora a la tardor 2019 s'ha de construir, de forma organitzada, amb tots els agents de la **radicalitat democràtica** del país. Però, en el cas de la **IAC**, s'ha de canalitzar, en primer termini, via la *Plataforma 3 d'octubre contra la repressió i per les llibertats* (i altres, si escau) des de la perspectiva reivindicativa, que ens és pròpia. La pròpia d'una organització sindical, la mobilització reivindicativa dels drets de les **persones treballadores** amb les eines que tenim que són: diferents formes de vagues, piquets informatius, concentracions, i etc.

*Aquest esforç de convergència mobilitzadora ha de tenir com a objectiu, d'una banda, els aspectes claus de les **reivindicacions** de la classe treballadora: **derogació** de la reforma laboral, **retorn** de totes les retallades, **desaparició** de la llei mordassa... Però, d'altra banda, també ha de reivindicar un cop de timó en la implementació d'acció de govern: **pressuposts socials**, prioritització de l'**estat del benestar** per damunt d'altres interessos i un compromís ineludible amb la defensa dels **valors republicans** i els **drets** de ciutadania. Compromís que ha d'incloure una especial menció a, no només **renunciar** a la repressió com a eina d'imposició de voluntats sindicals, socials i polítiques, si no també a no esdevenir-ne **còmplice** de cap de les maneres: ja sigui per acció, inacció o desídia.*